

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116011674
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7116011674.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému O. P. a spol. pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T/56/2016 zo dňa 18. 5. 2020, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 8. júna 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 7T/56/2016 zo dňa 18. 5. 2020 podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora obžalovaného O. P. zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 28.4.2011 a 30.5.2011 v Košiciach na Daňovom úrade Košice I na ul. Tomášikova č. 35 zabezpečil podanie daňového priznania k DPH spoločnosti Budabiznis s.r.o. so sídlom Rampová č. 3, Košice, IČO: 36582522 za zdaňovacie obdobia mesiaca marec a apríl roku 2011, pričom predtým zabezpečil prepis obchodných podielov a ustanovenie do funkcie konateľa spoločnosti Budabiznis s.r.o. na C. A., nar. X.X.XXXX, občana Maďarska, kde v rámci daňových priznaní si spoločnosť Budabiznis s.r.o. neoprávnene uplatnila nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty z faktúr vystavených dodávateľom DNJ Košice, s.r.o., IČO: 44471416 a to v zdaňovacom období mesiaca marec 2011, konkrétne z faktúry č. 0102011 zo dňa 20.3.2011, ktorej predmetom bol predaj štvorstrannej frézy a z faktúr č. 0032011 zo dňa 21.3.2011, č. 0042011 zo dňa 21.3.2011, č. 0052011 zo dňa 21.3.2011 a č. 0082011 zo dňa 30.3.2011, ktorých predmetom bol predaj drevenej hmoty a to guľatiny na pni, z ktorých vznikol celkovo nadmerný odpočet v mesiaci marec roku 2011 vo výške 390 150 eur a v zdaňovacom období apríl roku 2011 z faktúr č. 0112011 zo dňa 20.4.2011 a č. 0122011 zo dňa 29.4.2011, ktorých predmetom bol 7T/56/2016 2 predaj drevenej hmoty a to guľatiny na pni, z ktorých vznikol celkový nadmerný odpočet v mesiaci apríl roku 2011 vo výške 384 000 eur, pričom podklady k uplatneniu nadmerného odpočtu zabezpečoval obvinený O. P., nar. XX.XX.XXXX bez vedomia konateľa spoločnosti C. A., nar. X.X.XXXX, ktorý ako konateľ spoločnosti nemal žiadnu vedomosť o uskutočnených zdaniteľných plneniach, reálne sa nim nepodieľal a z týchto nemal ani ekonomický úžitok, teda nebol naplnený materiálny predpoklad pre uplatnenie nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, keďže pre uplatnenie tohto nároku nestačí len formálne splnenie podmienok bez jeho materiálneho plnenia. Obvinený tiež zabezpečoval vyhotovenie podkladov potrebných pre účely vykonávanej daňovej kontroly na Daňovom úrade Košice I a to všetko bez akejkoľvek vedomosti konateľa spoločnosti Budabiznis s.r.o., ktorého počas úkonov daňovej kontroly zastúpila nestotožnená osoba používajúca nepravý doklad totožnosti, kde následne po vyplatení nadmerného odpočtu prostredníctvom zrealizovaných prevodov finančných prostriedkov sa dostalo k disponovaniu s nimi ako spoločník a konateľ spoločnosti Salef s.r.o., čím takto neoprávneným

uplatnením nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty spôsobil štátnemu rozpočtu SR v zastúpení Daňovým úradom Košice škodu vo výške 774 150 eur,

nakoľko nebolo nepochybné dokázané, že skutok tak, ako je vyššie uvedený, sa stal.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd poškodenú stranu Daňový úrad Košice v zastúpení JUDr. Silvia Gubalová obligatórne s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 18. 5. 2020. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za nesprávny, pretože dokazovaním na súde bolo dostatočne preukázané, že skutok v bode 1. obžaloby sa stal, je trestným činom a tento spáchal obžalovaný O. P..

Má zato, že z dokazovania bezpochyby vyplýva, že formálny konateľ spoločnosti Budabiznis, s.r.o. pán C. A. je tzv. „bielym koňom“ obžalovaného P.. Závety znaleckého posudku z písomznanectva sú v tomto smere nespochybniteľné a dokazujú, že C. A. nepodpísal sporné písomnosti spol. Budabiznis, s.r.o. adresované daňovému úradu počas daňovej kontroly, nepreberal písomnosti zaslané DÚ spoločnosti Budabiznis, s.r.o. a nezúčastnil sa prerokovania protokolov o výsledku daňových kontrol. V priebehu súdneho konania sa ho nepodarilo vypočuť, nakoľko na predvolania nereagoval. Spoločnosť Budabiznis, s.r.o. poslúžila iba ako prostriedok na vylákание nadmerného odpočtu DPH. Guľatina na pni nebola dodnes vyťažená, spoločnosť nezriadila prevádzku na území SR. Nešlo o reálny podnikateľský plán. Spoločnosť bola vymazaná z OR SR ex offa už dňa 24.09.2013. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že cena za guľatinu, ktorú podľa dokladov spoločnosť Budabiznis, s.r.o. zaplatila, je trhovým nezmyslom. Ak analyzuje uvedené preukázané skutočnosti, niet inej možnosti ako prijať záver o tom, že uplatnenie nadmerného odpočtu bolo neoprávnené. Následne je dôležité zistenie, kto zmluvne zastrelil reťazec nákupu guľatiny a hlavne u koho nakoniec skončili prostriedky vyplatené daňovým úradom spoločnosti Budabiznis, s.r.o. Tou osobou je obžalovaný P., pričom prostriedky z nadmerného odpočtu skončili v spoločnosti Salef, s.r.o. patriacej obžalovanému P.. K ich prevodu došlo formou internetbankingu v jeden deň v krátkom časovom slede, z jedného miesta a teda aj jednou osobou cez účty spoločností Budabiznis, s.r.o. a DMJ, Košice s.r.o. Spoločnosť DMJ Košice, s.r.o. riadil obžalovaný. Dňa 25.03.2011 bola formálne prevedená na osobu S. T., ďalšieho bieleho koňa, občana Maďarska, ktorého sa počas celého trestného konania nepodarilo vypátrať. Obžalovaný spolu s P. P. spáchali obdobný skutok v mene spoločnosti SL Servis, s.r.o. K zastaveniu trestného stíhania došlo z dôvodu využitia inštitútu účinnej ľútosti. Z uznesenia o zastavení stíhania je zrejmé, že obv. P. P. sa riadil pokynmi obž. P. P. P. bol bielym koňom obž. P. aj v spoločnosti Budabiznis a to do 28.03.2011, kedy bola prevedená na ďalšieho bieleho koňa, už spomínaného C. A.. Obžaloba nikdy netvrdila, že guľatina na pni neexistuje alebo že kúpne zmluvy neboli v rámci obchodného reťazca podpísané tak, ako to uvádza súd. Stromy v lese v čase nákupu nespochybniteľne stáli, pričom tam stoja dodnes, lenže nákup guľatiny na pni zo strany spoločnosti Budabiznis, s.r.o. bol reálnym obchodom iba na papieri. Obžaloba od počiatku poukazuje na to, že celý reťazec nákupu bol vopred pripravený obžalovaným P. s tým, že dôjde k umelému niekoľkonásobnému nárastu ceny tovaru a posledný kupujúci, t.j. Budabiznis, s.r.o. si vďaka tomuto nárastu ceny uplatní vysoký nadmerný odpočet DPH. Navýšenie ceny tovaru kvalifikoval znalec v znaleckom posudku ako nereálny a hospodársky nezdôvodniteľný. Spoločnosť Budabiznis, s.r.o. guľatinu nevyťažila ani nevyťažila, keďže bola vymazaná ex offa. Kúpnu cenu Budabiznis, s.r.o. uhradil spoločnosti DMJ, s.r.o. až po získaní nadmerného odpočtu od DÚ a DMJ, s.r.o. Peniaze po niekoľkých minútach poslala spoločnosti SALEF, s.r.o. ktorú vlastnil obžalovaný. Celé sa to udialo v čase, keď za Budabiznis, s.r.o. aj DMJ, s.r.o. mali konať biele kone T. T. a F. A., ktorí evidentne nemohli mať vedomosť o tom, komu a začo by mali zaplatiť. Rovnako až v tom čase došlo k úhrade faktúry p. F.. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že to nebola spoločnosť Budabiznis, s.r.o., ani C. A. Všetky dôkazy smerujú k obžalovanému, ktorý po vyplatení nadmerného odpočtu realizoval prevody cez internetbanking a prostriedky previedol svojej spoločnosti SALEF, s.r.o.

Poukázal na to, že súd k znaleckému posudku č. 3/16 uviedol, že tento nebol vypracovaný pre všetky lokality, kde bola zazmluvnená guľatina na pni, znalec nemal k dispozícii vyšetrovací spis a z výpovede znalca na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že neexistujú nijaké údaje o tom, aká mala byť priemerná cena dreva. Pravdepodobne preto ho súd nepovažoval za podstatný, resp. na jeho závery neprihliadol (súd to neuvádza, iba to vyplýva z výroku a celého kontextu rozsudku). K uvedenému zdôraznil, že znalec pri výpovedi na pojednávaní zotrval na záveroch znaleckého posudku. Podstatné sú predovšetkým jeho závery ohľadom výšky ceny obchodovaného tovaru, ako aj zistenie, že v schválených programoch

starostlivosti o les v sledovaných lesných celkoch by pri reálnom vyťažení lesa podľa zmlúv v reťazci došlo k nelegálnej ťažbe. Rovnako dôležité sú tie časti výpovede znalca kde uvádza, že predaj guľatiny na pni je v praxi iluzórny a z hľadiska predávajúceho resp. kupujúceho nevýhodný, lebo nevie čo predáva. Drevo na pni sa predáva len to, ktoré je kvalitatívne málo hodnotné, poškodené, povedzme drevo z kalamít, po požiaroch, atď. Z takéhoto dreva sa nedajú vyrobiť extra sortimenty (podnikateľský plán bol výroba sudov pre producentov vína a alkoholu). Náklady na výrobu by prevyšovali hodnotu toho dreva. Pri určení priemernej ceny vychádzal znalec z cien u najväčšieho dodávateľa drevnej hmoty Lesov Slovenskej republiky, ktorý má cca 50 percentný podiel na ťažbe na Slovensku. Zo znaleckého posudku doplneného o výpoveď znalca vyplýva, že nákup guľatiny na pni za konečnú cenu viac ako 4 mil. € zo strany spoločnosti Budabiznis, s.r.o. je z hospodárskeho hľadiska nezmyslom. Odôvodnenie rozsudku hodnotí ako nedôvodné a jednostranne zamerané v prospech obžalovaného. Nemožno sa stotožniť s tvrdením súdu, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno, ak súd viaceré usvedčujúce dôkazy odignoroval. Súd iba nekriticky prevzal tvrdenia obžalovaného a obhajcu z ich záverečnej reči, resp. vyjadrenia k odvolaniu prokurátora. V rozpore s uznesením Krajského súdu sp. zn. 8To/34/2019 zo dňa 20.05.2019 súd opätovne riadne nezdôvodnil svoje rozhodnutie a nekonfrontoval svoje závery so závermi obžaloby argumentačne presvedčivým spôsobom. Konštatovanie súdu o tom, že ak nebol spáchaný (preukázaný) trestný čin daňovými kontrolórkami vykonávajúcimi kontrolu uplatneného nadmerného odpočtu, tak nemohol byť trestný čin spáchaný ani obžalovaným, keďže skutky spolu súvisia, nemá žiadne opodstatnenie a chýba mu vnútorná logika. Súd v podstate tvrdí, že ak zlodėja nechytia priamo pri čine, tak určite nič neukradol. Vykonané dôkazy súd nesprávne právne posúdil a obžalovaného oslobodil.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Košiciach v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil oslobodzujúci rozsudok a vec vrátil Okresnému súdu Košice I na nové rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Krajský súd už v tejto veci raz konal, keď uznesením sp. zn. 8To/34/2019 zo dňa 20. 5. 2019 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému O. P. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora vo vzťahu k obžalovanej G.. X. E. a obžalovanej G.. U. W..

V uvedenom uznesení krajský súd vyslovil názor, že okresný súd vo vzťahu k obžalovanému P. rozhodol predčasne, pretože vykonané dôkazy v napadnutom rozsudku nedôsledne a nepresvedčivo vyhodnocoval a taktiež nedostatočne vyhodnotil aj znalecký posudok č. 13/2016. Konštatoval, že okresný súd vyhodnocoval listinné dôkazy tak, že ich síce podrobne nespisoval do rozsudku, ale k vykonaným listinným dôkazom nezaujal žiadny právny názor oproti právnomu názoru prokurátora. Prokurátor veľmi podrobne analyzoval výpisy IP adries, cez ktoré sa zadávateľ prihlasoval na účty, z ktorých podľa názoru prokurátora vyplývalo, že na účet spoločnosti BUDABIZNIS s.r.o., ako aj DMJ Košice s.r.o. sa prihlasovalo z jednej IP adresy, na základe čoho prokurátor vyvodzuje, že to bol práve obžalovaný P., ktorý ako jediný mohol príkazy na úhradu zadávať.

Nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku videl krajský súd aj vo vzťahu k znaleckému posudku č. 3/2016, ktorý síce okresný súd prečítal, avšak v rámci jeho hodnotenia, ho okresný súd vyhodnotil len ako posudok bez výpovednej hodnoty. Preto dospel krajský súd k záveru, že ani pri hodnotení tohto znaleckého posudku sa okresný súd neriadil dôsledne § 145 ods. 4 Tr. por., prípadne ustanovením § 146 Tr. por.

Na základe týchto výhrad došlo k zrušeniu napadnutého rozsudku s tým, že bol vyslovený právny názor, podľa ktorého v ďalšom procesnom konaní bude potrebné zákonným spôsobom vyhodnotiť listinné dôkazy, na ktoré poukázal okresný prokurátor a takisto vykonať a vysporiadať sa so závermi znaleckého posudku č. 3/16.

Okresný súd po vrátení veci doplnil vykonané dokazovanie v súlade s výhradami a právnym názorom, vysloveným krajským súdom v zrušujúcom uznesení a následne okresný súd vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. 5. 2020. V napadnutom rozsudku

okresný súd opätovne vyhodnotil celé vykonané dokazovanie, teda aj dôkazy vykonané po vrátení veci na ďalšie konanie a to jednotlivo, ale aj vo vzájomných súvislostiach, plne v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a dospel k dôkazne podloženým a odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré vecne a logicky vyhodnotil a správne posúdil aj po právnej stránke. S hodnotením a závermi okresného súdu sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje a zdôrazňuje, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná jednoznačná a nepochybná vina obžalovaného.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, na základe akých dôvodov dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Všeobecne je možné zhodnotiť skutkový stav veci tak, že vykonaným dokazovaním boli preukázané skutočnosti, ktoré zakladajú veľmi dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu obžalovaným tak, ako to popisuje obžaloba, avšak pred súdom vykonané dôkazy, ani jednotlivo a ani vo svojom súhrne, neusvedčujú obžalovaného do tej miery, aby bolo možné hovoriť o tom, že dôvodné podozrenie prerástlo, na základe týchto vykonaných dôkazov, do preukázania nepochybnéj viny obžalovaného, teda že by sa obžalovaný podieľal na skutku a riadil jeho spáchanie s tým, že osoby, ktoré vystupovali v mene jednotlivých spoločností, konali na podnet a podľa pokynov obžalovaného tak, ako sa to snažila preukázať obžaloba.

Je možné súhlasiť s prokurátorom, že jednoznačne najsilnejšou indíciou svedčiacou v prospech viny obžalovaného je otázka v prospech koho sa realizovala celá táto schéma a u koho skončili prostriedky z vyplateného nadmerného odpočtu. Teda v danom zmysle má byť rozhodujúcim dôkazom možný motív konania obžalovaného, ktorý mal mať prospech z vyplateného nadmerného odpočtu DPH. Uvedenému názoru, je podľa presvedčenia odvolacieho súdu potrebné oponovať tým, že len samotný motív, bez preukázania ďalších podstatných skutočností jednoznačne preukazujúcich podiel obžalovaného na danej trestnej činnosti, nestačí na vyslovenie viny. Podstatne inú dôkaznú situáciu by bolo možné celkom odôvodnene očakávať v situácii, ak by boli vo veci vypočutí ako svedkovia T. a A., ktorí by mohli vniesť do prípadu podstatne viac svetla a dosvedčiť akú úlohu v celej kauze zohrávali oni a samotný obžalovaný P.. V prípade, ak by títo svedkovia usvedčovali obžalovaného z daného skutku, bolo by možné prikloniť sa k výpovediam uvedených svedkov napriek tomu, že by obžalovaný popieral svoju vinu a teda nedošlo by hypoteticky k uplatneniu zásady in dubio pro reo, práve na základe motívu a preukázania v čí prospech slúžil celý skutok. Avšak títo svedkovia neboli v konaní vypočutí zákonným spôsobom a teda niet žiadneho dôkazu, ktorý by spochybňoval záver okresného súdu, že nebolo preukázané, že by išlo o biele kone konajúce v prospech obžalovaného, a že za celým týmto skutkom stál obžalovaný.

V tomto smere ani výpoveď svedka U. nemožno hodnotiť tak, ako to vo svojom odvolaní prezentuje prokurátor, teda že z výpovede tohto svedka vyplýva, že aj on bol bielym koňom, keď tvrdil, že bol len robotníkom na pile a okrem toho bol aj spoločníkom spoločnosti DMJ, s.r.o. napriek tomu, že sám vypovedal, ako spoločník sa o nič nestaral, neriešil administratívu a obžalovaný ho vzal k notárovi niečo podpísať, keď firma končila. Z uvedeného podľa odvolacieho súdu nemožno bez pochyb usudzovať, že išlo o bieleho koňa, teda o osobu, ktorá formálne koná navonok v mene obchodnej spoločnosti, ktorá sa tak podieľa na trestnej činnosti bez toho, aby jej bol známy podiel na trestnej činnosti, resp. že by jej boli známe dôsledky svojho konania v mene obchodnej spoločnosti. Bielymi koňmi totiž to môžu byť a sú logicky osoby, pôsobiace v orgánoch a funkciách obchodných spoločností, ktorými obchodná spoločnosť koná navonok. Spoločník však takéto postavenie v obchodnej spoločnosti nemá a teda spoločník, na rozdiel napríklad od konateľa, nekoná v mene obchodnej spoločnosti a preto ani nemusí nič konať a už vôbec nemusí konať s odbornou starostlivosťou. Teda spoločník obchodnej spoločnosti nie je štatutárnym orgánom a preto skutočnosť, že osoba je spoločníkom, nie je dostatočne presvedčivá pre záver, že ide o bieleho koňa, nakoľko jej postavenie ako spoločníka v spoločnosti je prakticky dost nevhodné až prakticky nevyužiteľné pre činnosť bieleho koňa.

Pokiaľ o vine obžalovaného má svedčiť zastavenie jeho trestného stíhania v inej jeho trestnej veci, v ktorej bol stíhaný spoločne s obv. P., v ktorej došlo k využitiu inštitútu účinnej ľútosti, je potrebné povedať, že ide o inú trestnú vec napriek tomu, že išlo o daňovú trestnú vec, predsa len išlo o iný modus operandi, kde bol obžalovaný stíhaný spolu s obv. P., avšak treba dôrazne zvýrazniť, že išlo o iné trestné konanie. Táto osoba menom P. nebol vypočutý v predmetnom trestnom konaní v procesnom postavení svedka a to je po právnej stránke najpodstatnejšie v tomto smere. Na základe uvedeného, úvahy o tom, že pokiaľ P. v inom trestnom konaní, v procesnom postavení obvineného usvedčoval obžalovaného P. z toho, že ho obžalovaný využil ako svojho bieleho koňa, tak potom logicky aj pri tejto trestnej činnosti musel existovať takýto vzťah medzi obžalovaným a P., sú neopodstatnené a procesne neprípustné, nakoľko by sa tým použili proti obžalovanému skutočnosti, pochádzajúce z iného, nesúvisiaceho trestného konania, ktoré obv. P. vypovedal v procesnom postavení obvinenej osoby, pričom v predmetnom konaní by mali mať povahu skutočností vypovedaných osobou v procesnom postavení svedka, v dôsledku čoho by došlo k neprípustnému križovaniu procesného postavenia jednej a tej istej osoby. Teda, na preukázanie toho, že obv. P. bol bielym koňom obžalovaného aj pri tomto, aktuálne stíhanom skutku by bolo potrebné, aby bola takáto osoba vypočutá v pozícii svedka a usvedčila obžalovaného z toho, že pre neho vykonala činnosť bieleho koňa. Bez takéhoto postupu nie je možné prijať záver, že P. bol bielym koňom obžalovaného pri tomto skutku.

Ďalej argumentáciu použitú okresným súdom v napadnutom rozsudku spochybňuje podľa prokurátora predstava, že by svedok T. a svedok A. boli v jeden deň v Košiciach, na jednom mieste a z jednej IP adresy sa postupne prihlásili do služieb internetbankingu a vykonali prevody nadmerného odpočtu, ktorý vďaka tomu skončil u obžalovaného. K uvedenému sa žiada uviesť, že objektívne je preukázané, že v čase prevodov obžalovaný oficiálne nebol disponentom týchto účtov. Predstava, ktorú prezentoval prokurátor má trhlinu v tom, že z okolností prípadu je zrejmé, že zadávateľom bankových prevodov v internetbankingu nemuseli byť nevyhnutne menovaní svedkovia, ale aj iná osoba napríklad účtovníčka, zamestnankyňa, splnomocnenec alebo aj obžalovaný, avšak nemôžeme s istotou povedať, že to musel nevyhnutne byť iba obžalovaný, resp. kto to bol. Pokiaľ ide o jednotlivé bankové prevody, na ktoré poukázal prokurátor, z vykonaného dokazovania je zrejmé, že z predmetných faktúr jedine faktúra č. 3/2011 bola dňa 8. 11. 2011 uhradená spoločnosťou BUDABIZNIS s.r.o. prostredníctvom internetbankingu, prevodom na účet spoločnosti DMJ s.r.o. z rovnakej IP adresy ako boli následne uskutočnené spoločnosťou DMJ s.r.o. ďalšie úhrady faktúr v prospech spoločnosti SALEF s.r.o.. Ostatné faktúry ale už boli spoločnosťou BUDABIZNIS s. r.o. uhradené spoločnosti DMJ s.r.o. z inej IP adresy a dokonca v iný deň a rovnako tak boli preplatené aj faktúry spoločnosťou DMJ s.r.o. v prospech spoločnosti SALEF s.r.o.. Preto teda nie je možné jednoznačne povedať, že všetky platby z účtov spoločnosti BUDABIZNIS s.r.o. a DMJ s.r.o. boli uskutočnené z jednej IP adresy, z jedného miesta, v rovnaký deň a teda ťažko uznať, že to nevyhnutne muselo byť vykonané jednou a tou istou osobou. Ak by k uvedenému aj skutočne došlo, vyvolávalo by to isté, veľmi odôvodnené podozrenie, ale zase pre jednoznačný záver, že išlo o obžalovaným organizované a riadené získanie peňažných prostriedkov z neoprávnene uplatneného nadmerného odpočtu, by to ešte stále nestačilo, keďže, ako vyplynulo zo správy operátora Orange Slovensko, rovnakú IP adresu môže v rovnakom čase používať viacero užívateľov, za ďalšie medzi spoločnosťami SALEF s.r.o. a DMJ s.r.o. boli skutočne uzavreté kúpne zmluvy o predaji dreva, na základe ktorých boli vystavené aj inkriminované faktúry, pričom je potrebné povedať, že obžalovaný bol konateľom spoločnosti SALEF s.r.o. v období od 19.4.2011 do 17.2.2012 a teda v čase, keď boli vystavené tieto faktúry, bola konateľkou spoločnosti SALEF s.r.o., podľa výpisu z obchodného registra G.. O. a napokon v spoločnosti DMJ s.r.o. bol obžalovaný disponentom k účtu danej spoločnosti len do 24.3.2011, pričom nadmerný odpočet DPH bol vyplatený spoločnosti BUDABIZNIS s.r.o. až dňa 3.11.2011 a úhrady faktúr prebehli následne v dňoch 7. - 11.11.2011.

Súhlasiť však možno s tým, že z vykonaného odkazovania skutočne vyplýva, že osoba menom C. A. bola tzv. bielym koňom v spoločnosti BUDABIZNIS s.r.o., avšak bez usvedčujúceho svedectva tejto osoby voči obžalovanému, sa môžeme len domnievať, že túto osobu riadil obžalovaný, resp. že táto osoba pôsobila ako biely kôň práve vo vzťahu k obžalovanému.

Ako správne zistil aj okresný súd, nebolo preukázané, aby obžalovaný zabezpečoval podklady k uplatneniu nadmerného odpočtu za jednotlivé spoločnosti a zdaňovacie obdobie, daňové kontrolórky počas daňovej kontroly nekomunikovali s obžalovaným a v neposlednom rade zo záverov znaleckého posudku z odboru písomoznalectva nebolo dokázané, že písomnosti podpísal obžalovaný.

Ďalšou odvolacou námietkou prokurátora je tvrdenie, že nešlo o reálny podnikateľský plán, keďže k nemu nikdy reálne nedošlo. Uvedené tvrdenie sa javí byť právne a skutkovo irelevantným pre posúdenie oprávnenosti nadmerného odpočtu v posudzovanom prípade, resp. na preukázanie úmyslu dosiahnuť neoprávnený nadmerný odpočet, nakoľko ako vyplynulo z doterajšieho priebehu súdneho konania, rozhodovacia činnosť Európskeho súdneho dvora vychádza z toho, že v prípade, ak je spoločnosť v prípravnej fáze na výkon ekonomickej činnosti, má nárok na vrátenie dane z nakúpeného tovaru, pričom prehlásenie zámeru o vykonaní budúcej činnosti je dostatočným dôvodom na to, aby si daň nárokovala, teda z počiatočných investičných nákladov v prípravnej fáze je možné uplatniť daň, pretože len v tomto okamihu, keď sa tovary nakupujú je daň zúčtovaná a vtedy je aj nárokovateľná. Právny poriadok na druhej strane neukladá žiadnu povinnosť, dokedy má kontrolovaná spoločnosť začať vykonávať budúcu ekonomickú činnosť. Daň z pridanej hodnoty sa musí odpočítať na začiatku s podmienkou, že sa nesmie odpočítať v budúcnosti. Dokonca rozhodovacia činnosť Európskeho súdneho dvora išla ešte ďalej, keď povedala, že ak si kontrolovaná spoločnosť nárokuje vrátenie dane pri kúpe tovaru a následne v budúcnosti sa stane že túto činnosť nebude vykonávať napr. z dôvodu zániku, aj tak má právo na odpočítanie dane pri kúpe tovaru bez ohľadu na to, že sa táto činnosť nezačala vykonávať. Preto v zmysle judikatúry ESD je podnikateľský zámer postačujúci na uplatnenie odpočtu dane. V tomto zmysle nepochybne správne vyznieva aj názor okresného súdu, že spoločnosť mala podnikateľský plán, a to že nebol úplne zrealizovaný, pretože spoločnosť zanikla skôr, ako ho naplnila, nemôže byť trestné.

Prokurátor v ďalšej časti svojho odvolania dospieva k záveru, že celý reťazec nákupu guľatiny zastrešil obžalovaný, u ktorého aj skončili prostriedky vyplatené daňovým úradom, nakoľko prostriedky z nadmerného odpočtu skončili v spoločnosti SALEF, s.r.o. patriacej obžalovanému, k ich prevodu došlo v jeden deň z jedného miesta a teda aj jednou osobou. S uvedenými úvahami nemožno súhlasiť. Ak by sme pripustili uvedenú logiku, tak potom by rovnako mohol byť vinným aj Q. F., u ktorého tiež skončili peniaze z nadmerného odpočtu. Pokiaľ ide o uskutočnenie platieb v jeden deň, na jednom mieste, jednou osobou a z rovnakej IP adresy, uvedené nie tak celkom zodpovedá vykonaným dôkazom, pričom s uvedenými skutočnosťami sa už krajský súd vysporiadal na inom mieste v tomto rozhodnutí, pričom zotrváva na svojom presvedčení, že ani tieto skutkové okolnosti prípadu nesvedčia dostatočne jednoznačne v prospech viny obžalovaného.

V podanom odvolaní prokurátor poukazuje aj na tzv. umelé niekoľkonásobné navýšenie ceny tovaru, vďaka ktorému si spoločnosť BUDABIZNIS s.r.o. uplatnila vysoký nadmerný odpočet DPH, ktoré znalec kvalifikoval ako nereálny a hospodársky nezdôvodniteľný. Na druhej strane je však potrebné povedať, že ten istý znalec nevylúčil aj takýto spôsob predaja dreva, ktorý sa podľa znalca uplatňuje pri predaji málo hodnotného dreva (kalamitného resp. po požiari a podobne) a navyše uviedol, že v podstate neexistujú nijaké údaje o tom, aká by mala byť priemerná cena dreva na pni. Teda navýšenie ceny obchodovaného dreva na sumu viac ako 4 mil. € zo strany spoločnosti BUDABIZNIS s.r.o. nepochybne nasvedčuje úmyslu získať neoprávnený nadmerný odpočet DPH, avšak nevieme bližšie posúdiť túto sumu a zodpovedne povedať, aká primeraná mala byť cena tohto dreva na pni, teda v ktorom rozsahu by nadmerný odpočet mohol byť oprávnený a už vôbec nič z uvedeného neusvedčuje zo spáchania daného skutku obžalovaného P..

Na základe už vyslovených úvah, vychádzajúcich z analýzy preukázaných skutočností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania dospieva odvolací súd k záveru, že odvolacia argumentácia prokurátora nevyvracia správnosť napadnutého rozsudku okresného súdu. Skutočnosti a úvahy, ktoré predniesol prokurátor vo svojom odvolaní, a na ktoré opakovane poukazoval v priebehu celého doterajšieho konania, vyvolávajú nepochybne veľmi dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu obžalovaným, ale ešte stále chýba nejaký ďalší „korunný“ dôkaz, ktorý by celé toto podozrenie presunul na kvalitatívne vyššiu úroveň, teda ktorý by podporil celý reťazec dôkazov, a na základe ktorého by podozrenie nadobudlo kvalitu jednoznačne preukázanej viny obžalovaného. Bez takéhoto dôkazu je potrebné súhlasiť s názorom okresného súdu, že ide o stav dôkaznej núdze, ktorú okresný súd správne vyhodnotil cez procesnú zásadu „in dubio pro reo“.

Jediné v čom sa odvolací súd nemohol stotožniť s okresným súdom a v čom treba dať za pravdu prokurátorovi je, že nemožno automaticky dospieť k záveru o nevine obžalovaného len na základe toho, že na strane kontrolórov nedošlo k spáchaniu trestného činu. Takýto prístup je značne zjednodušujúci a neprimerane zovšeobecňujúci, pričom nepostihuje všetky možné alternatívy, ktoré by mohli v praxi nastať vo vzťahu medzi daňovým kontrolórom a podobným skutkom na druhej strane. Z praktického

pohľadu, ak danú argumentáciu nepripustíme pre jej nesprávnosť, nič to nemení na ostatných záveroch a právnych názoroch, ktoré vyslovil okresný súd a s ktorými sa odvolací súd plne stotožnil a v ďalších podrobnostiach na ne v celom rozsahu odkazuje.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.